

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.420 van 28 maart 2001.
in de zaak A. 102.078/X-10.215.**

In zake : de gemeente BORSBEEK

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente BORSBEEK op 21 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 8 februari 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende nietigverklaring van de "bouwvergunning" op 8 december 2000 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek verleend aan de n.v. BOUWBEDRIJF PELIKAAN voor het bouwen van een sporthal op een perceel gelegen aan de Fort 3 - Frans Beirenslaan 2A te Borsbeek, kadastraal bekend Sectie A, nr. 160 g/deel, en een dwangsom op te leggen van 10.000 frank per dag;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN LEUVEN die, loco Advocaat R. LECOUTRE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek op 8 december 2000 aan de n.v. BOUWBEDRIJF PELIKAAN de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor het bouwen van een sporthal op een perceel gelegen aan de Frans Beirenslaan 2A te Borsbeek, kadastraal bekend Sectie A, nr. 160 g/deel; dat de gemachtigde ambtenaar met een beslissing van 5 januari 2001 deze stedenbouwkundige vergunning heeft geschorst; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 8 februari 2001 bedoelde vergunning heeft vernietigd; dat dit besluit aan het college van burgemeester en schepenen ter kennis werd gebracht met een ter post aangetekende brief van 9 februari 2001;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering uiteenzet als volgt :

"Dat de uiterst dringende noodzakelijkheid waarom dit verzoek tot schorsing wordt ingediend, te vinden is in het feit dat op dit ogenblik de gemeente Borsbeek slechts over 1 sporthal beschikt;

Dat de huidige sporthal, die gelegen is vlak naast de gemeentelijke basisschool, evenwel de enige mogelijkheid is voor de verdere uitbouw van deze gemeentelijke basisschool vermits alle andere uitbreiding aldaar onmogelijk is, gelet op de beperkingen van ruimtelijke aard.

Dat verzoekster geen enkele uitwijkmogelijkheid heeft voor haar school, die ingekneld is door parkgebied, alwaar geen enkele uitbreidingsmogelijkheid aanwezig is.

Dat deze huidige sporthal 'Ter Smisse' die bestaat uit cafetaria, kleine zaal en grote zaal de enige mogelijkheid is om een refter en klaslokalen bij te creëren voor de gemeentelijke school en aldus het niet afleveren van een bouwvergunning de uitbouw van de school belet.

Dat ook de verenigingen in de uitbouw van hun activiteiten ernstig worden geremd, vermits deze normaliter hun behuizing vinden in de nieuwe sporthal.";

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoeker die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden, en bovendien aan de hand van duidelijke gegevens en feiten moet aannemelijk maken dat, indien de vordering wordt inge-

steld volgens de gewone schorsingsprocedure, de uitspraak over deze vordering onherroepelijk te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren;

Overwegende dat het bestreden besluit aan verzoekster ter kennis werd gebracht met een ter post aangetekende brief van 9 februari 2001; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingesteld op 21 maart 2001, hetzij meer dan vijf weken later; dat, zoals de verwerende partij terecht betoogt, het laten verstrijken door verzoekster van een dergelijk lange termijn de negatie zelf is van de uiterst dringende noodzakelijkheid die zij thans inroept; dat verzoeksters uiteenzetting er bovendien toe is beperkt te stellen dat de gemeente op dit ogenblik slechts over één sporthal beschikt, die de enige mogelijkheid is voor de verdere uitbouw van de gemeentelijke basisschool, en dat "de verenigingen" in de uitbouw van hun activiteiten ernstig worden geremd, vermits deze normaliter hun behuizing zullen vinden in de nieuwe sporthal; dat deze uiteenzetting geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering kan blijken; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing niet afdoende is verantwoord;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BOVIN.